

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 271 (1) (ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲੀਆ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(21) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮਕਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੇਸ, ਉੱਥੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਤਾਂ ਹੀ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਾਲੀਆ ਨੂੰ ਦੌਲਤ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੁਪਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਮਰਦਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰੈਵੀਨਿਊ ਨੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਵਾਲਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। 50,000 ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਏ. ਐਲ ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ. ਜੇ.

ਡਾ. ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਬੀਰ, ਆਦਿ.,- ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1991 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 18403

ਮਿਤੀ 9 ਅਪ੍ਰੈਲ 1992

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਆਰਟਿਕਲ 226— ਦਾਖਲਾ—ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ MDS ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ—ਯੋਗਤਾ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਪਟੀਸ਼ਨਰ— ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਅੰਤਰ-ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ—ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਕੋਰਸ ਨੂੰ 2 ਸਾਲ ਤੋਂ 3 ਸਾਲ ਤੱਕ ਬਦਲਣ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਯੋਗਤਾ

ਮਾਪਦੰਡ ਵੀ ਬਦਲ ਗਏ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਾਤਰਤਾ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ — ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਪਹੁਦਰੀ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੁਕਾਵਟ ਨਾ ਬਣਨ—ਦਵਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ।

ਮੰਨਿਆ, ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਐਮਡੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਰਸ 2 ਸਾਲ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ 3 ਸਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਆਪਹੁਦਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਨਾਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ 5 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਹਰਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਦਵਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੫)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ :-

- (a) ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਰਿਕਾਰਡ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
  - (b) ਅਨੁਬੰਧ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀਡੀਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
  - (c) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
  - (d) ਕਿ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੁਬੰਧ P-7 ਨੂੰ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
  - (f) 1991 ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਨੇਕਚਰ P-1 ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ;
  - (g) ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਅਨੇਕਚਰ P-7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ;
  - (h) ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ, ਰਿੱਟ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਢੁਕਵੀਂ, ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇਗੀ;
  - (i) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਜੇ.ਸੀ.ਨਾਗਪਾਲ ।

ਐਚ.ਐਸ.ਸਿੱਧੂ, ਸਹਾਇਕ. ਏਜੀ ਪੰਜਾਬ, ਰਾਜ ਲਈ (ਜਵਾਬਦਾਰ)।

ਨਿਰਣਾ

ਏ ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਐਮ ਡੀ ਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਆਫ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲਈ ਸੇਸ਼ਨ 1991 ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 8 ਮਾਰਚ, 1991 ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪੰਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਦੋ ਰਾਜ ਕਾਲਜ: -

- (1) ਪੀਡੋਡੋਨਟਿਕਸ ਅਤੇ ਰੋਕਥਾਮਕ ਦੰਦਸਾਜ਼ੀ;
- (2) ਓਰਲ ਸਰਜਰੀ;
- (3) ਪੀਰੀਓਡੋਂਟੀਆ;
- (4) ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਸਥੀਸਿਸ ਅਤੇ ਤਾਜ ਅਤੇ ਪੁਲ ਦਾ ਕੰਮ; ਅਤੇ
- (5) ਆਪਰੇਟਿਵ ਦੰਦਸਾਜ਼ੀ.

ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਯੋਗਤਾ ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

- (1) ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਡੈਂਟਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰੋ. ਬੀ.ਡੀ.ਐਸ. ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- (2) ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਡੈਂਟਿਸਟ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- (3) ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਭਰਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਰੱਖੀ ਹੋਵੇ।

ਜਾਂ

ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਡੈਂਟਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਆਰਮਡ ਫੋਰਸਿਜ਼ ਡੈਂਟਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਰੱਖਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਭਰਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਾਂ

ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਡੈਂਟਲ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਡੈਂਟਲ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ/ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਹਾਊਸ ਜੌਬ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਤਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ; ਡਾ: ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਬੀਰ, ਡਾ: ਵੀਨਾ-ਯ ਗਰਗ, ਅਤੇ ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਖਰਬੰਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ-ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਹਨ

Dr. Mohamad Shabir, etc. u. State of Punjab and others
(A. L. Bahri, J.)

P. 1 ਨੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ, ਇਨ-ਸਰਵਿਸ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ, 25 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਸਾਮੀਆਂ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਬਚੀਆਂ 75 ਫੀਸਦ ਵਿੱਚੋਂ 60 ਫੀਸਦ ਸੀਟਾਂ ਡੈਮੋਨਸਟ੍ਰੇਟਰਾਂ-ਇਨ-ਸਰਵਿਸ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ 40 ਫੀਸਦ ਬੀ.ਡੀ.ਐਸ. ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਇਨ-ਸਰਵਿਸ ਇੰਟਰਵਿਊ 2 ਅਪ੍ਰੈਲ 1991 ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਾਰ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੀ। — ਵਿਡ ਆਰਡਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ P. 2 ਅਤੇ d p. 3 ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, — ਆਰਡਰ ਅਨੇਕਚਰ P. 4 ਦੁਆਰਾ . ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 10 ਜੁਲਾਈ, 1991 ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ-ਅਨੇਕਚਰ P. 5 ਦੇ ਕੋਰਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; (1) 2-ਸਾਲਾ MDS ਕੋਰਸ ਅਤੇ (2) 3-ਸਾਲਾ MDS ਕੋਰਸ। ਇਹ ਬਜ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ-ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪੀ. 1 ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਅਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਅੱਗੇ ਆਰਥੋ ਡੋਟੀਆ ਵਿੱਚ 6 ਵੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਇੰਟਰਵਿਊ 8 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਈ 1991 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ 1991 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਵਰਣਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਐਂਟਰੈਂਸ ਟੈਸਟ ਰਾਹੀਂ ਸਿਰਫ ਇਕ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਰਥਾਤ ਡਾ. ਸ਼ੈਲੀ ਚੋਪੜਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਈ 1991 ਤੋਂ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 8 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਵਿਊ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਖਬਰ-ਅਨੇਕਸੂ ਰੀ ਪੀ. 6 ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮਾਲਾ ਸੀ। ਕੁਝ ਵੀਆਈਪੀਜ਼ ਦੇ ਵਾਰਡਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ। 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ- 3 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਕੋਰਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਅਨੇਕਚਰ P. 7। ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਊਸਮੈਨਸ਼ਿਪ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਐਡਟਨਿਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਰੋਟੇਟਿੰਗ ਇੰਟਰਨਸ਼ਿਪ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1991 ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ-ਅੰਕਸੂਤਰ ਪੀ. 8 ਵਿੱਚ, ਐਮਡੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ 3 ਨਵੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 8 ਨਵੰਬਰ 1991 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਖਦਸ਼ਾ ਜਤਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

(2) ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਫਾਈਨਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਡਾ: ਵਿਨੈ ਗਰਗ (ਜੈਨ) ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ | ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣਗੇ।

(3) ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ-ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P. 7 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ।

ਨੰਬਰ 348—352 ਬਲਦ 1985 (ਡਾ. ਦਿਨੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੋਟ ਲਾਈ ਨਹਿਰੂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰ), ਨੇ 25 ਸਤੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੇਕਚਰ R-1U ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਿਛਲੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੂੰ ਵੀ.ਆਈ.ਪੀਜ਼ ਦੇ ਵਾਰਡਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਲੀਆ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ 1991 ਲਈ ਐਮਡੀਐਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1, ਡਾ. ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਬੀਰ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਅਨੇਕਚਰ P. 9 ਦੁਆਰਾ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ v/ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1 ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਧਾਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ 5 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਕੋਸ 60 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਗਲਤ ਸੀ। ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ 3 ਵਿਅਕਤੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਸ਼ਰਤ 60 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੋਟੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਡਵਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 40 ਫੀਸਦੀ ਕੋਟੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਸੀਟ 60 ਫੀਸਦੀ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਜਵਾਬ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰੀ ਡੈਂਟਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੁਣ ਦਾਖਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਰਟਿਕਲਸਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਨ। ਡਾਕਟਰ ਲਲਿਤ ਕਪੂਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1991 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 12245 ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਸੀਟਾਂ ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਇਨ-ਸਰਵਿਸ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ 60 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। 40 ਫੀਸਦੀ ਕੋਟੇ ਲਈ ਡਾਕਟਰ ਰਾਜੇਸ਼ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਦੋ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 60 ਫੀਸਦੀ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਅਸੀਂ ਨਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹ ਸੁਣੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3 ਡਾ. ਤੇਜਿੰਦਰ ਖਰਬੰਦਾ ਦੇ ਕੋਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਕੋਈ ਮੈਰਿਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਮੈਰਿਟ ਸੂਚੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(5) ਡਾ. ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਬੀਰ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਹੈ, ਨੂੰ ਕੇ.ਐਫ.ਡੀ.ਐਸ. ਕੋਰਸ ਵਿਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੇਕਚਰ P. 1 ਹੈ, ਉਹ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਡੈਂਟਲ ਵਿੰਗ, ਪਟਿਆਲਾ (ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਪਟਿਆਲਾ) ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਾਲ 1978 ਵਿੱਚ ਬੀਡੀਐਸ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕੀਤੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਡੈਂਟਿਸਟ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ

ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਡੈਂਟਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਲਗਾਤਾਰ 3 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪੇਂਡੂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਬੀਡੀਐਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੌਕਿਆਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ।

ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੋਰਸ। ਉਸ ਦਾ ਸਿਹਰਾ 5 ਸਾਲ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ 10 ਜੁਲਾਈ, 1991 ਨੂੰ ਦੂਜਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ. 5 ਦੁਆਰਾ, ਉਹ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਰਗੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਚੁੱਕੇ ਸਨ-ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ. 1 ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, - ਇਸ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਰਾਹੀਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ (ਏ) ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਐਮਡੀਐਸ ਕੋਰਸ ਅਤੇ (ਬੀ) ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਐਮਡੀਐਸ ਕੋਰਸ। ਉਸਨੇ 8 ਅਗਸਤ, 1991 ਨੂੰ ਹੋਈ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤਾਜ਼ਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ- ਅਨੁਬੰਧ P.7 ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਐਮਡੀਐਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਟੈਸਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਨਵੇਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ, ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਯੋਗ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਡਾ. ਇਨੇਸ਼ ਕਵਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੌਤੀ ਲਾਲ ਨੇਹਰਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ (ਅਨੈਕਸਚਰ ਆਰ-ਟੀਆਈਆਈ) 'ਤੇ ਹੈ, (ਸੁਪਰਾਬ ਜੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੈਡੀਕਲ ਫੈਕਲਟੀ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰ ਕੋਰਸ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ 1993 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਾਖਲਿਆਂ ਲਈ ਇਕਸਾਰ ਪੈਟਰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨੇ ਸਨ ਭਾਵ 3 - ਸਾਲਾ ਕੋਰਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ 5 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 1992 ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਸੀ (ਸਮੇਤ)। 1993 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ- ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 1993 ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗ ਸਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮ. ਮੌਜੂਦਾ ਹੈ, ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਜਿੱਥੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਐਮਡੀਐਸ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਰਸ 2 ਸਾਲ ਤੋਂ 3 ਸਾਲ ਤੱਕ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ

ਧਾਰਾ ਆਪਹੁਦਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ। ਅਨੇਕਚਰ P. 1 ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ MDS ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਅਨੇਕਚਰ P. 7 ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਬਦਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਿਸਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ 5 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਹਰਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੀ ਗ੍ਰਾਮੀਣ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਦਵਾਈ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉੱਤਮਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ-ਹੋਰ, ਜਦੋਂ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਬਦਲਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਵਿਰੋਧੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ-

ਟਾਈਲਸਮੈਂਟ-ਅੰਕੜਾ P. 7 ਜਾਂ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ

ਦਾਖਲਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਲੀ ਸੀਟ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਬੀਰ ਨੂੰ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਸੀਟ ਬਣਾ ਕੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਨਸਾਫ਼ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ 1991 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 17000 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। (ਡਾ. ਰਾਜੇਸ਼ ਖੰਨਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਹੋਰ) ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ 17 ਦਸੰਬਰ 1991 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਯੋਗਤਾ ਧਾਰਾ 1993 ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਕਿਸ ਸੈਸ਼ਨ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸੈਸ਼ਨ ਲਈ ਵੀ. 1991-92 ਦੇ ਕੋਰਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 3 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕੋਰਸ ਲਈ ਲਈ ਗਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(6) ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਾ. ਮੁਹੰਮਦ ਸ਼ਬੀਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1. ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਖਾਲੀ ਸੀਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਬਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਵਾਧੂ ਸੀਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, 3 ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਖਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ। - ਸਾਲ ਦਾ MDS ਕੋਰਸ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਜੇ. ਐੱਸ. ਟੀ

ਏ. ਐੱਲ. ਬਾਹਰੀ ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੀ, ਜੇ. ਜੇ.

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ।-ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਆਦਿ।-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1992 ਦਾ CWP 58.

23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1992

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਆਰਟਿਕਲ 226— ਡਿਊਟੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 1 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਿਊਟੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਲੈਕਚਰਾਰ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀਆਂ ਸਮੇਤ—7 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ 9 ਸਤੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।